

1869, Beh. af Lovf. om Forandr. i Kvassalverlovgivningen, 1870.

Tilsælde slet ikke Noget at vide om, hvorledes Patienten tidligere har været tilfaldt. Man skuler baade sin Urtebog og sine Medicamenter for ham, fordi de ere benyttede under Hemmelighedens Maaske, og de Midler, som Lægen benytter kunne derfor komme til at staa i en saar Modstrid til de Midler, der tidligere ere benyttede til Patienten. Det er min Overbevisning, at det er fra dette Standpunkt, Lægerne betragte Omstændigheden af, at denne Lov maatte komme frem, idet de da ville besidde et langt virksommere og kraftigere Middel til at indbegaa det Urigtige, der muligens er sket. Den høitæredede Minister udtalte, at Befolkningen ikke var den bedste Dommer i saadanne Sager, at den ofte skuffede sig selv, og at det var Samfundets Pligt at beskytte Befolkningens Helse og Liv; men netop naar Forholdet kommer til at træde offentlig frem, vil Befolkningen langt bedre beskyttes, end den gjør nu, da man lader de Vedkommende vike i Hemmelighed. Saaledes som Forholdet er nu, kan man ikke overbevise Befolkningen om, at den Vedkommende er en Juster eller en Mand, som ikke har Kundskab til og Indsigt i de Operationer, han benytter, og derfor tror jeg, at Lovforslaget vil medføre et overordentligt Gode, hvis det bliver til Lov. Den høitæredede Minister omtalte ligeledes, at det var sandsynligt, at man derved vilde miste en Del af Kontrolen med Hensyn til Sundhedspleien, med Hensyn til smitsomme Sygdomme og med Hensyn til Justitsvæsenet. Jeg tilstaaer, at dette efter min Mening vilde være det Oneste, som alvorlig kunde tale imod Loven; men jeg tror ikke, at det har en saa stor Betydning, som den høitæredede Minister lagde deri. For Byernes Vedkommende tror jeg aldeles ikke, at der kan være Tale om, at Loven i saa Henseende skulde kunne medføre nogen Fare, og for Landets Vedkommende bruger man som oftest Husraad i alle Smaasygdomme, eller saa længe en Sygdom er i sin Begyndelse. Det er først, naar Sagen bliver alvorlig, at man henvender sig til Lægen, og heldigvis er den danske Befolkning nu saa oplyst, at den sjældent undlader at søge Lægehjælp, naar der er noget Alvorligt paa Færde. I de allerfleste Tilfælde er det kun ved mindre Sygdomme, at man henvender sig til Kvassalvere, og som oftest har det vist sig ikke at have nogen saa overordentlig stor Fare. Jeg skal ikke negte, at der er forekommet Tilfælde, hvori det har havt sin alvorlige Betydning, idet Personer ere blevne odelagte af Kvassalvere; men vi maa dog ogsaa erindre, at det Samme kan blive Tilfældet fra Videnskabens Standpunkt. Jeg veed ikke, hvortil

4de Februar.

den ærede Ordfører for Forslagsstillerne (Lermanzen) hentydede, da han nylig omtalte et saadant Tilfælde, men jeg skal tillade mig at fremkomme med et lignende Exempel. Der var for en Del Aar tilbage en lille Dreng, som blev syg, og man konsulerede da to af Kjøbenhavns dygtigste og mest udmærkede Læger. Drengen blev derefter indlagt paa Frederiks Hospital, hvor han laa i over 30 Uger, og Alt, hvad Videnskaben kunde gjøre, blev anvendt, ja, man stred end ikke at anvende de haardeste Pinsler for at helbrede ham; men efter at den nævnte Tid var forløben, blev han udfreven af Hospitalet som inkurabel; han var opgivet af Videnskaben. Først efterat dette var sket, henvendte man sig med Professorernes Tilladelse til en saakaldet "flog Kone" i Kjøbenhavn, saa Uger derefter var Drengen i Bedring, og atter saa Uger derefter var han rask, alt med Professorernes Vidende og under deres Tilsyn. Drengen er nu Mand, men Hospitalet har gjort ham til Krøbling for hele Livet. Derfor der ønskes nærmere Detailler angaaende denne Sag, er jeg til Tjeneste med dem, naar det skal være. Jeg fremdrager ikke dette for at kaste nogensomhelst Skygge paa den danske Lægestand thi jeg er fuldkommen overbevist om, at vi have en ligesaa udmærket og dygtig Lægestand som noget andet Land, men jeg har kun fremdraget det for at vise, at der kan indtræffe andre Tilfælde end dem, som ere blevne fremdragne fra andre Sider, og at man ikke skal dømmes Kvassalverne altfor haardt. Jeg kunde i den Henseende ønske at gjøre en lille Redaktionsbemærkning med Hensyn til Lovforslaget. Jeg vilde nemlig ønske, at 6. Ud i første Linie af § 2 kunde gaa ud, saaledes at det blot kom til at hedde: "Den, der tager Syge under Behandling o. s. v.", i Stedet for hvad der nu staaer. Dette er en LighedsSide, som jeg for Dvrigt kun skal henstille til det eventuelle Udvalg. — Svad de to ærede indvirkende Medlemmer for Kjøbenhavns 6te Valgfreds (Sindenburg) og for Kjøbenhavns 7de Valgfreds (Casse) udtalte igaar, det skal jeg ikke nærmere komme ind paa, og jeg skal rolig tilstaa, at det Foredrag, vi hørte af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgfreds, ikke var mig ganske klart. Med Hensyn til de amerikanske Tilstande tror jeg, at vort Land er for lidet til, at de kunne indføres her, og med Hensyn til hans Ytringer om, hvad der vilde blive det Billigste eller det Dyreste, forstod jeg ikke rigtig det ærede Medlem; det forekom mig, at han gjorde en hel Del Svingninger. Naar han paa den anden Side havde den Anskuelse, at